

ט פסחים נ
להרים את ראמם בעולם הנה
ובעוֹלָם הַבָּא.

מִרְשֵׁה תְּנַעַלֶּם
וְאֱלֹהָה תּוֹלְדָת יִצְחָק בֶּן אֶבְרָהָם
אֶבְרָהָם הַוְּלִיד אֶת יִצְחָק. רַבִּי
יִצְחָק פָּמָת, הַדּוֹדָאִים נָתְנוּ רִיחַ
וְגֹן. שְׁנוּ רְבוּתֵינוּ, לְעִתִּיד לְבָא
הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא מְחִיה אֶת
הַמְתִים וַיַּעֲנֶר אֹתָם מַעֲפָרָם
שֶׁלֹּא יִהְיוּ בְּנֵין עַפְרָר בְּמֹת שְׁהִיוּ
בְּתִחְלָה שְׁנָבְרָאוּ מַעֲפָר מִמְּשׁ,
דָּבָר שֶׁאָנוּ מַתְּקִים. זֶה שְׁכָתוֹב
(בראשית ב) וַיַּצֵּר ה' אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם עַפְרָר מִן הַאָדָם.

וּבָאָתָה שָׁעָה יִתְנַعַּרְוּ מַעֲפָרָם
מִאָתוֹ הַבְּנִין, וַיַּעֲמֹדוּ בְּבָנִין
מַקִּים לְהִיּוֹת לָהֶם קִיּוֹם. זֶה
שְׁכָתוֹב (ישעה נב) הַתְּנַעַרְיִ מַעֲפָר
קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלָם. יַתְּקִימָו
בְּקִיּוֹם, וַיַּעֲלוּ מִמְּתָחָת לְאָרֶץ,
וַיִּקְבְּלוּ נְשָׁמָתָם בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל.
בָּאָתָה שָׁעָה יִצְחָק הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ
הָוּא כָּל מִינֵּי רִיחוֹת שְׁבָגֵן עֲדָן
עַלְיָהָם. זֶה שְׁכָתוֹב הַדּוֹדָאִים
נָתְנוּ רִיחַ.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, אֶל תִּקְרָא
הַדּוֹדָאִים אֶלָּא הַדּוֹדִים. זֶה
הַגִּירָה וְהַנְּשָׁמָה שֶׁהָם דּוֹדִים
וְרֻעִים זֶה עַמְּדָה. רַב נַחְמָן אָמַר
דּוֹדָאִים מִמְּשׁ. מָה הַדּוֹדָאִים
מוֹלִידִים אַהֲבָה בְּעֽוֹלָם, אָף הָם
מוֹלִידִים אַהֲבָה בְּעֽוֹלָם. וּמָה זֶה
נָתְנוּ רִיחַ? כִּשְׁרֹן מַעֲשֵׂיהם
לְדִיעָת וְלְהַכְּרִיר אֶת בָּרוֹאָם.

וְעַל פְּתַחַינוּ - אֶלָּוּ פְּתַחִי שָׁמִים
שֶׁהָם פָּתוּחִים לְהַזְּרִיד נְשָׁמָת
לְפָגָרִים. כָּל מַגָּדִים - אֶלָּוּ
הַנְּשָׁמָות. (שיר השירים ז) חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים, אֹתָם שִׁיצָאֹו
נְשָׁמָתָם מִהִיּוֹם בְּמַהְרָה שְׁנִים, וְאֹתָם שִׁיצָאֹו נְשָׁמָתָם
מִיּוֹם מוֹעֵטִים, וַיַּכְשְׁרֹן מַעֲשֵׂיהם לְהַפְּגָס בְּעֽוֹלָם
הַבָּא, כָּלָם עַתִּידִים לִירְד בְּבֵית אֶתְתָּה לְהַפְּגָס בְּגֻפּוֹת
הַמּוֹיכָנִים לָהֶם.

צְדִיקִיָּא, בְּלָה בְּחִין לֹן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
בְּגַין לְאֶרֶם אַרְשִׁיְהוּ בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא
דָּאַתִּי.

מִרְשֵׁה תְּנַעַלֶּם

וְאֱלֹהָה תּוֹלְדָת יִצְחָק בֶּן אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם הַוְּלִיד אֶת
יִצְחָק. (בראשית כה) רַבִּי יִצְחָק פָּתָח, (שיר השירים ז)
הַדּוֹדָאִים נָתְנוּ רִיחַ וְגֹן. פָּנוּ רְבָנִים, לְעִתִּיד לְבָא הַקְּדוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא מְחִיה אֶת הַמְתִים וַיַּעֲנֶר אֹתָם מַעֲפָרָם, שֶׁלֹּא
יִהְיוּ בְּנֵין עַפְרָר בְּמֹת שְׁהִיוּ בְּתִחְלָה שְׁנָבְרָאוּ מַעֲפָר מִמְּשׁ,
דָּבָר שֶׁאָנוּ מַתְּקִים. הַרְאָה דְּכַתִּיב (בראשית ב) וַיַּצֵּר יְהִי

אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עַפְרָר מִן הַאָדָם.

וּבָאָתָה שָׁעָה יִתְנַעַרְוּ מַעֲפָרָם מִאָתוֹ הַבְּנִין, וַיַּעֲמֹדוּ
בְּבָנִין מַקִּים לְהִיּוֹת לָהֶם קִיּוֹם, הַדָּא הָוּא
דְּכַתִּיב, (ישעה נב) הַתְּנַעַרְיִ מַעֲפָר קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלָם,
יַתְּקִימָו בְּקִיּוֹם. וַיַּעֲלוּ מִמְּתָחָת לְאָרֶץ וַיִּקְבְּלוּ נְשָׁמָתָם
בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל. בָּאָתָה שָׁעָה יִצְחָק (נ"א יש"ב) קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא כָּל מִינֵּי רִיחַ שְׁבָגֵן עֲדָן עַלְיָהָם. הַרְאָה דְּכַתִּיב
(שיר השירים ז) הַדּוֹדָאִים נָתְנוּ רִיחַ.

אָמֶר רַבִּי יִצְחָק, אֶל תִּקְרָא הַדּוֹדָאִים אֶלָּא הַדּוֹדִים, זֶה
הַגִּירָה וְהַנְּשָׁמָה שֶׁהָם דּוֹדִים וּרְעִים זֶה עַמְּדָה. רַב
נַחְמָן אָמַר, דּוֹדָאִים מִמְּשׁ. מָה הַדּוֹדָאִים מוֹלִידִים
אַהֲבָה בְּעֽוֹלָם, אָף הָם מוֹלִידִים אַהֲבָה בְּעֽוֹלָם. וּמָא
נָתְנוּ רִיחַ, כִּשְׁרֹן מַעֲשֵׂיהם לְדִיעָת וְלְהַכְּרִיר לְבָרוֹאָם.

וְעַל פְּתַחַינוּ, (שיר השירים ז) אֶלָּוּ פְּתַחִי שָׁמִים שֶׁהָם
הַנְּשָׁמָות. (שיר השירים ז) חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים, אֹתָם שִׁיצָאֹו
נְשָׁמָתָם מִהִיּוֹם בְּמַהְרָה שְׁנִים, וְאֹתָם שִׁיצָאֹו נְשָׁמָתָם
מִיּוֹם מוֹעֵטִים, וַיַּכְשְׁרֹן מַעֲשֵׂיהם לְהַפְּגָס בְּעֽוֹלָם
הַבָּא, כָּלָם עַתִּידִים לִירְד בְּבֵית אֶתְתָּה לְהַפְּגָס בְּגֻפּוֹת
הַמּוֹיכָנִים לָהֶם.

הַבָּא, כָּלָם עַתִּידִים לִירְד בְּבֵית אֶתְתָּה לְהַפְּגָס בְּגֻפּוֹת הַמּוֹיכָנִים לָהֶם.

אמר רבי אחא בר יעקב, בת קול יוצאת ואומרת: חידשים גם ישנים דודים אפנתי לך. אפנתי אותם באותם העולמות. לך - בשביבך, בשביל שאותה גורף קדוש ונקי. דבר אחר הדודאים [נתנו ריח] - אלו מלacky שלום. נתנו ריח - אלו הנשומות שלהם ריח העולם. נתנו - השאריו, כמו שהוא אמר (במדבר כא) ולא נתן סיכון את ישראל.

שלמגנו, אמר רבי יהודה, שלש כתות של מלacci תשרת הולכים בכל חדש ובכל שבת ללוות לנשמה עד מקום מעלהה. ובמי נקים את על פתחני כל מגדים? אמר רבי יהודה, אלו הן הגופות שהם עומדים בפתחי קברות לקבול נשמהן, ורומה נוותן פתק של חשבון, והוא מカリיז ואמר: רבונו של עולם, חידשים גם ישנים, אותם שנקלבו מזמן מיעט ימים ואוטם שנקלבו מזמן מיעט כלם אפנתי לך, להוציאו אותם בחשבון.

אמר רב יהודה אמר רב, עתיד הקדוש ברוך הוא לשמה באוטו זמן עם הצדיקים להשרות שכינתו עמהם, ומהפל ישמחו באוטה שמה, זהו שבחתוב שם ישותה קד יושמה היה במעשו. אמר רבי יהודה, עתידים הצדיקים באוטו זמן לברא עולמות ולהחיות מתים.

אמר לו רבי יוסי, והרי שנינו (קהלת א) אין כל חדש מה שמש? אמר לו רבי יהודה, בא שמע, ועוד שהרשעים בעולם וירבו, כל העולם אינו בקיום, וכשהצדיקים בעולם, אין העולם מתקיים. עד ישבו זקנים וזקנות ברוחבות

בעולם מתקיים. ועתידים להחיות מתים פמו שאמרנו, (זכריה ח) ירושלים ואיש משענתו בידו מרוב ימים, כמו שבחתוב למעלה.

באוטו זמן ישיגו הצדיקים דעת שלמה. אמר רבי יוסי, ביום שישmach הקדוש ברוך הוא במעשהיו, עתידים הצדיקים להפיר אותו בלבם, ואז תרבה הeschalla בלבם כאלו ראו אותו בعين.

אמר רבי אחא בר יעקב, בת קול יוצאת ואומרת, חידשים גם ישנים דודים אפנתי לך. אפנתי אותם באותם העולמות. לך, בשביבך, בשביל שאותה גורף קדוש ונקי. דבר אחר הדודאים [נתנו ריח] אלו מלacci שלום. נתנו, שבקו כמה דעת אמר, (במדבר כא) ולא נמן סיכון את ישראל.

דרתאנא אמר רבי יהודה, שלש כתות של מלacci השרת הולכים בכל חדש ובכל שבת ללוות לנשמה עד מקום מעלהה. ובמאן נוקים על פתחינו כל מגדים. אמר רבי יהודה, אלו הן הגופות שהם עומדים בפתחי קברות לקבול נשמהן. ורומו נוותן פתקא דחובנה והוא מカリיז ואמר, רבונו של עולם, חידשים גם ישנים, אותם שנקלבו מזמן מיעט, כלם אפנתי לך למיפק فهو בחובנה.

אמר רב יהודה אמר רב, עתיד הקדוש ברוך הוא לשמה באוטו זמן עם הצדיקים, להשרות שכינתו עמיהם ובהכל ישמו באוטה שמה, הרא הויא דכתיב, (תהלים קד) ישמח יי במעשיו. אמר רבי יהודה, עתידים הצדיקים באוטו זמן, לברא עולמות ולהחיות מתים.

אמר ליה רבי יוסי, והתנן (קהלת א) אין כל חדש פחת הsharp. אמר ליה רבי יהודה, פא שמע, ועוד שהרשעים בעולם וירבו, כל העולם אינו בקיום, וכשהצדיקים בעולם אויז העולם מתקיים. ועתידים להחיות מתים בקדאמון, (זכריה ח) עוד ישבי זקנים וזקנות ברוחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרוב ימים, ברכתייך לעיל.

באוטו זמן, ישיגו הצדיקים דעת שלמה, דאמר רבי יוסי, ביום אחד קדשא בריך הוא בעובדי,

העולם מתקיים. ועתידים להחיות מתים פמו שאמרנו, (זכריה ח) עד ישבו זקנים וזקנות ברוחבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרוב ימים, כמו שבחתוב למעלה.